

Drie beauty’s volstaan niet

HANS VANDEWEGHE

Alleen winst was goed genoeg. Wel, het werd winst met een strikje. Nooit was Panama een bedreiging voor de Rode Duivels, die wel enkele domme gele kaarten pakten en achterin weer kansen weggaven.

Tachtig minuten waren er gespeeld in het mooie Olympisch Stadion van Sotsji toen een Panamees zich nog eens op gang trok. Bovenin stonden de droge cijfers, maar de “Olé, olé, olé, Panama, Panama, Panama” weerklonk luider dan tevoren. België speelde officieel thuis, maar dit was een uitwedstrijd. Los Canaleros waren eindelijk op de worldcup en daarvoor had een deel van de natie veel geld over.

Ze waren met tien keer meer dan er Belgen de weg naar de Zwarte Zee hadden gevonden en een feestje zou het worden, tegengoals of niet. Die goals waren drie beauty’s, dat moet gezegd, maar ze vielen rijkelijk laat. Een team als Panama moet je van in de eerste helft bij de keel grijpen en doodknippen, maar dat gebeurde niet. Er was een geluk-kige maar tegelijk erg mooie volley van Dries

Mertens nodig na slecht wegwerken om de ban te breken. Bondscoach Roberto Martínez zag wat iedereen zag: “De moed zakte de Panamezen in de schoenen, maar ik wil hen feliciteren met hun sterke eerste helft.”

Dat bevrijdende doelpunt viel heel kort na de rust en wat een opluchting moet dat zijn geweest voor de fans, want na 45 slappe minuten kon je de bui al zien hangen. Als het nog lang 0-0 zou blijven, zouden Panamezen zich dubbelplooien en voor je het wist, had je punten laten liggen tegen de zwakste ploeg van dit WK.

Weinig daadkracht

Er wáren kansen in de eerste helft – het tegendeel had pas verwonderd tegen Panama *of all countries* – maar de scherpte ontbrak. Lag het aan het weer? Echt tropisch was het nu ook niet bepaald, er was overal schaduw en het Zwarte Zee-windje was tot op het veld te voelen.

Dat veld wás niet goed, het gras te lang, dat kon je zien aan de vele passes die niet goed doorrolden waardoor de bestemming zich misrekende, maar afgezien daarvan waren de Rode Duivels niet tot buitensporig veel daadkracht te bewegen.

Je kreeg de indruk dat ze eerst op spaarmodus probeerden, wetend dat er nog zwaardere opdrachten op de plank liggen. Alsof ze Martínez gelijk wilden geven: er zijn geen gemakkelijke overwinningen in de eerste ronde. “Die zijn er ook niet, dat is weer eens bewezen. Vooral als je niet scoort in de eerste minuten, weet je dat er moet worden gewerkt. In de eerste helft misten we een aantal laatste passes. Ik vond dat we het te mooi wilden doen.”

Dat klopt, maar de Panamezen vonden het statische spel van de Belgen wel best, ze waren nog fris en konden er hun stevige torso af en toe ingooien, pikten her en der een geel kaartje op en hadden ook geluk dat Carrasco, Mertens, Hazard en Lukaku doelrijpe kansen de nek omwongen.

Vooral Eden Hazard kwam heel moeilijk in de wedstrijd omdat er in de 4-1-4-1 van de Panamezen weinig ruimte tussen de linies lag. De eerste tien minuten had hij één bal gezien. In minuut elf kreeg hij een tweede en kort daarop speelde Roman Torres te kort terug en stond Hazard in een schuine hoek oog in oog met de doelman. Het was allemaal zo weinig doortastend, zo vrijblijvend.

Waren veel Rode Duivels een beetje in hetzelfde bedje ziek, dan gold dat niet voor Kevin De Bruyne, die heel actief aanspeelbaar was en de meeste passes verstuurde waarop gevaar kon ontstaan, was de ploegmaat iets scherper geweest. Een tegenvaller in de eerste helft was dan weer Thomas Meunier, die zijn mindere oefenpartijen bevestigde met een zwakke eerste helft. De PSG-galáctico deed het godbetert op den duur in zijn

broek van José Luis Rodríguez van KAA Gent, een jongen die twee kruisbandreconstructies achter de rug heeft en nog geen minuut heeft gespeeld in de Jupiler League.

Onzekere defensie

Die hele verdediging acteerde bij momenten toch erg onzeker. Met drie liet Yannick Carrasco een keertje zijn man lopen en die kwam alleen voor Thibaut Courtois. Maar ook met vier na de inbreng van Moussa Dembélé in plaats van Carrasco kwamen de Panamezen stevig opzetten. Voor Martínez was er weinig aan de hand: “Ik wil dat mijn team verschillende systemen speelt en we hebben getoond dat we flexibel zijn.”

Ter verschoning: het stond toen al 3-0 en de twee goals die na de volley van Mertens vielen, waren vintage Rode Duivels. Eén keer het koningskoppel Hazard-De Bruyne, waarop die laatste buitenkant voet het hoofd van Lukaku vond. Daarna De Bruyne die Hazard wegstuurde, die op zijn beurt Lukaku de bal meegaf en die stiftte hem voorbij Panama’s beste man, de doelman.

3-0 is natuurlijk stevig, de tweede grootste overwinning op dit WK na de 5-0 van de Russen tegen de Saudi’s, die dag weliswaar lam door de ramadan. Dat De Bruyne, Meunier en Vertonghen drie domme gele kaarten pakten, de ene al meer verdiend dan de andere, zal Martínez nog het meeste zorgen baren. Een andere bekommernis is Hazard fit houden. Martínez: “Hij krijgt veel trappen en ik ben bang dat we hem op die manier zullen kwijtspelen. Daar moeten we echt voor opletten.”

‘In de eerste helft misten we een aantal laatste passes. Ik vond dat we het te mooi wilden doen’

ROBERTO MARTÍNEZ
BONDSCOACH RODE DUIVELS

► De Panamees Anibal Godoy gaat tegen de grond na een duel met Kevin De Bruyne, een van de betere Belgen op het veld. © BELGA

	3-0	
België		Panama
47' Mertens 1-0, 69' Lukaku 2-0, 75' Lukaku 3-0		
België: Courtois, Alderweireld, Boyata, Vertonghen, Meunier, De Bruyne, Witsel, Carrasco (74' Dembélé), Mertens (83' T. Hazard), E. Hazard, Lukaku		
Panama: Penedo, Murillo, Torres, Escobar, Davis, Gómez, Bárcenas (63' Torres), Cooper, Godoy J. L. Rodríguez (63' Díaz), Pérez (73' Tejada)		